

A Keresztesi Hírek 1999. áprilisi számában a „hónap embereként” készítettünk interjút **Járai Zsigmonddal**. A beszélgetés akkori zárómondata: „Bárhová vet is az élet, biharkeresztesi maradok.”, visszacsengett azon a meghitt, közvetlen légkörű író – olvasó találkozáson, amelyet 2007. november 29-én élvezhetünk a Polgármesteri Hivatal Konferenciatermében.

Ha az őt nem, vagy kevésbé ismerő generációnak, a legifjabbaknak szeretnénk bemutatni, válogathatunk bőven a meghatározásokból: az Orbán – kormány pénzügyminisztere, volt jegybanki elnök, a legújabbkori tőzsde atyja, az év bankára (2007), Biharkeresztes város díszpolgára, Biharkeresztes szülötte, a Járai Antal Alapítvány létrehozója. De ha nem haragszik meg, hozzánk a legközelebbi a „mi Zsigánk”. Legyen közvetlen barátról, ismerősről, osztálytársról vagy játszópajtásról szó, aki személyes ajándékként a régi szép idők emlékére odaadhat egy parittyát és egy focilabdát is a könyvét dedikáló „írónak”.

„A pénz beszél” című könyvének bemutatóján egykori osztálytársa, Tokai Istvánné pedagógus beszélgetett vele. Akár egy múlt idéző osztálytalálkozó közvetlen társalgásába csöppentünk volna bele. Kétségünk, hogy a pénzvilág szakszókincséből nem fogunk sokat érteni, már a beszélgetés elején eloszlott. Magdi jó szívvel ajánlotta a jelenlévők figyelmébe e könyvet, mely Járai Zsigmond a pénzvilágában eltöltött 30 évét mutatja be közérthető formában. Kiemelte, hogy e könyv tartalma az emberről, a gondolkodásáról, nézeteiről, hitvallásáról és a munkájáról szól. „Stílusa teljesen „járais”, szó-

szerkezete, szófordulatai, érvelése olyan, hogy ha ismerjük őt, teljesen ráismerünk. Anekdotái, viccei remekek. A szaknyelv megértését szótár, illetve ábrák segítik. Ez a könyv tükröz az utóbbi 30 évről, egyes fejezetei történelem tankönyvnek is megfelelnek. Jómagam szélesebb körű gazdaságpolitikai ismereteket akkor tanulmányoztam először, amikor szakdolgozatomat írtam meg a pénz világának egy egészen más aspektusából. /A pénz megszállottai a világirodalomban./ Ahogyan Tokai Istvánné felolvasta a Heti Válasz Kiadó által megjelentetett 352 oldalas könyv zárószóit, úgy ajánlom én is gondolatait valamennyi városlakó figyelmébe.

„Magyarországnak – mindannyiunk közös hazájának – a hétköznapi politikai acsarkodás, a rövid távú párt- és egyéni érdekek szolgálata, a végtelennek tetsző korrupció helyett őszinteségre, igazmondásra, hitelességre és szakértelemre volna égető szüksége. Kilátásaink ezen a téren egyelőre nem adnak okot túlzott bizakodásra. Ám ha figyelembe vesszük, hogy ez az ország az elmúlt évszázadokban hányszor tudott kilábalni a legkilátástalanabb helyzetekből, akkor talán nem túlzás, ha mind ezen baljós körülmények felvázolása után mégis viszonylagos derűlátással teszünk pontot e könyv végére.”

És jó hinni és tudni, hogy mindig jönnek tehetséges fiatalok, akik tudással, tenniakarással, küldetésükkel jobbítani akarnak világunkon! Egyikőjük, a sok Biharkeresztesről indult fiatal közül **Veress Krisztina** újságíró.

Tanulmányait a debreceni Kölcsey Ferenc Református Tanítóképző Főiskolán, majd a Szegedi Tudományegyetem kommunikáció valamint színház- és drámatudomány szakán végezte. Pályáját Szegeden kezdte a Városi Televízió, majd az MTV és az egyik kereskedelmi televízió munkatársaként. Innen hívta el egykori tanára, Havas Henrik az Alexandra Média Irodához 2001-ben. 2004-ben egy súlyosan hátrányos helyzetű családról készített riportorozatáért *Hégető Honorka-*

díjat kapott. /TV2 - Aktív/ Talán kevesen tudják róla, hogy televíziós munkája mellett több könyv társszerzője, szerkesztője.

2001: *Memento* (2001. szeptember 11.); *Szeretők; Vesztő hely*, Hogyan veszítünk el egyetlen éjszaka több milliót? /A tiltott és legális szerencsejátékok világa/

Pro Domo, avagy fejezetek a 80-as évek sajtóitkaiból

2002: *Kihívás és látomás*, Kihívás és látomás – album Az ember tragédiája színreviteléről. A Tragédia színpadra állításának folyamatát követte nyomon és dokumentálta Havas Henrik újságíró, Kaiser Ottó fotóművész és Veress Krisztina riporter a Kihívás és látomás című, fotókkal gazdagon illusztrált albumban. A Nemzeti Színház nyitó előadásának előkészületeit kísérő, az „egy próbafolyamat dokumentációja” alcímű – az Alexandra kiadó gondozásában megjelent – könyvvel műfajt teremtettek.

Szikora János, Az ember tragédiájának rendezője a könyv minőségét és dokumentarista mélységét méltatva kijelentette: rendhagyó kötetről van szó, amely méltó a Madách-műből készült produkció rendhagyó voltához. Véleménye szerint színháztörténeti kiadvány, mely rendkívül érzékenyen követi végig a színészek és alkotók küszködését. Az előadás és a róla szóló könyv kiegészíti egymást, a kettő együtt teljes és őszinte élményt nyújt. Veress Krisztina szerint a könyv arról szól, hogy egy hihetetlen küzdelem során miként oldódtak fel a görcsök, és hogyan kovácsolódtak ritka közösséggé a színészgárda. Hisszük, hogy *Kriszti* az RTL-klubnál rátalált a neki megfelelő feladatra. Reméljük, hogy régen dédelgetett álma is valóra válhat, s hamarosan újabb könyv írására szakíthat időt!

S mit kívánhatnánk még a Magyar Kultúra Napjának ünnepéhez közeledve? Minél több biharkeresztesi értékről tudósíthassunk!

Minél szélesebb körben ismerhessék meg tevékenységeiket! Legyünk büszkék rájuk, akik hírünket viszik a városhatáron túlra is!

Nagy Zoltánné